

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

hed når man sammenligner med, hvad det ville have kostet at holde det tilsvarende antal unge arbejdsløse beskæftiget ved beskæftigelsesforanstaltninger, som jo ville have kostet det mangedobbelte, og som givetvis ikke for de unge har nær den samme uddannelsesmæssige betydning.

Jeg vil mene, som også flere af de ærede ordførere var inde på, at man gennem disse arbejdstekniske ungdomsskoler giver et meget vigtigt bidrag til løsning af problemerne om forholdet mellem faglærte og ufaglærte og om bevægelighed på arbejdsmarkedet, at de unge ufaglærte her får færdigheder, der gør dem langt mere mobile på arbejdsmarkedet og gør dem i stand til at bidrage til at modvirke den knaphed på visse arter af arbejdskraft, der opstår bl. a. i forbindelse med byggeriet. Jeg ved godt, at man fra det konservative partis side og fra venstres side meget hellere ville løse problemet ved at tillægge mig nogle diktatoriske beføjelser med hensyn til arbejdsmarkedet. Jeg er naturligvis meget smigret over, at man vil lægge så stærke bemyndigelser i mine hænder, men jeg tror stadigvæk, det er bedre, vi løser problemet på en anden måde, og de arbejdstekniske ungdomsskoler er vel nok en af de veje, der kan bidrage til løsningen af problemerne.

Det ærede medlem hr. Carsten Raft var inde på nogle betragtninger over spørgsmålet de store årgange. Jeg er enig med det ærede medlem i at nære skepsis overfor de tanker, der har været fremme, om, at dette problem vil løse sig automatisk. Der sker jo det, at samtidig med at de store årgange bevirker en meget kraftig tilvækst til antallet af personer i de arbejdsdygtige aldersklasser, vil der netop i disse år ikke ske en nær så stærk tilvækst i den samlede befolknings størrelse, og efterspørgslen efter arbejde kommer netop fra den samlede befolknings størrelse, sådan at man kommer til at stå i en situation, hvor man på een gang har en aftagende tilvækst i den samlede efterspørgsel efter arbejdskraft og en tiltagende tilvækst i udbudet af arbejdskraft.

Derfor tror jeg, at problemet de store årgange desværre ikke vil løse sig automatisk, men vil kræve, at der fra samfundets side føres en bevidst politik med henblik

på at skaffe disse store årgange ikke alene beskæftigelse, men også uddannelse, så vi ikke gennem en generations levetid kommer til at stå overfor et misforhold mellem antallet af faglærte og antallet af ufaglærte, som vil vanskeliggøre hele arbejdsmarkedets tilpasning og vil vanskeliggøre en række arbejdsopgavers løsning.

Jeg er naturligvis enig med det ærede medlem hr. Carsten Raft i, at disse arbejdstekniske ungdomsskoler ikke kan løse problemet de store årgange. Det skal helst løses ved, at de unge kommer ind i normalt erhvervsmæssigt arbejde, men skolerne kan, som det ærede medlem også var inde på, i givet fald blive en supplerende hjælpeforanstaltning, hvis den ideale løsning ikke opnås. Det tror jeg ikke der kan være tvivl om, og jeg synes derfor, det er rigtigt, at vi bevarer de arbejdstekniske ungdomsskoler, holder dem som en reserve overfor de problemer, fremtiden kan stille os overfor på arbejdsmarkedet, og at vi har en lovgivning, der er en rammelovgivning, sådan at man hurtigt kan udvide antallet af skoler, hvis det går så sørgeligt, at det skulle blive nødvendigt.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen spurgte mig om, til hvilke formål skolerne har været udlejet om sommeren. Det kan jeg ikke svare på på stående fod, men jeg skal ved anden behandling sørge for at give en redegørelse for, hvad det har været for formål, skolerne har været udlejet til.

Det ærede medlem hr. Ingmar Wagner var inde på nogle betragtninger over forholdet mellem det antal elever på skolerne, der møder frivilligt, og det antal elever, der er henvist fra arbejdsanvisningskontorer. Her er der sket en meget glædelig forskydning. Jeg kan oplyse, at i 1950—51 havde man 341 frivillige elever, men 889 henviste. I året 1952—53 var dette forhold ændret, således at der var nogenlunde lige mange af hver art, nemlig 522 frivillige og 653 henviste, altså en glædelig udvikling, der viser, at propagandaen og oplysningen har virket, så at de unge i voksende omfang frivilligt melder sig til disse skoler, betragter dem som et gode og gerne kommer der. Dette bekræftes yderligere ved, at der er en helt anden stabilitet over arbejdet end før; der er langt færre, som går bort i utide, og alt dette tyder på, at skolerne har udviklet sig på en